

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Petra Polácha v právní žalobkyně **Ing. H. M.**, právně zast. Mgr. Martinem Šípem, advokátem, se sídlem v Táboře, Převrátílská 330, proti žalovanému **hejtmanovi Jihomoravského kraje**, se sídlem v Brně, Žerotínovo nám. 3/5, , o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu

t a k t o :

I. Rozhodnutí hejtmana Jihomoravského kraje ze dne 22.5.2009, č.j. JMK 53543/2009, **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce Mgr. Martina Šípa, advokáta, se sídlem v Táboře, Převrátílská 330, náklady řízení ve výši 6 800,- Kč, ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Dne 29.3.2005 požádala žalobkyně s Ing. L. M. Krajský úřad Jihomoravského kraje o poskytnutí následujících informací: 1) předání názvu studie citované hejtmanem Jihomoravského kraje Juránkem, podle které varianta Boskovickou brázdou nebude levnější než vedení přes brněnskou městskou část Bystrc a předání kopie titulní strany této studie a kopie těch stran z této kopie, které výše citované tvrzení pana hejtmana dokládají, resp. se vyjadřují k ceně tras pro R 43 a dále byla požadována informace, jaké kroky plánuje Krajský úřad Jihomoravského kraje provést, aby podle tvrzení pana hejtmana „... měl do poloviny tohoto roku definitivně jasno, kudy trasa rychlostní komunikace R 43 povede“; žalobkyně žádala o předání kopií dokumentu, které dokládají tento plán. Žádost vycházela z článku, uveřejněného v Deníku Rovnost 17.3.2005 nazvaném „Odpůrci R 43 v Boskovické brázdě s sešli s hejtmanem“. Na žádost o poskytnutí informací bylo reagováno osloveným subjektem přípisem ze dne 14.4.2005, č.j. JMK 13665/2005, který lze považovat vzhledem k jeho

obsahu za materiální – reálné rozhodnutí, jímž nebylo zčásti vyhověno žádosti o poskytnutí informací (§ 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., ve znění platném pro projednávanou věc – dále jen „informační zákon“). V přípisu krajský úřad sdělil žalobkyni a jejímu manželovi požadovaný název studie i termín jejího dokončení, vč. toho, že z důvodu zpracování materiálu nelze vyhovět jejich požadavku o poskytnutí kopie vyhledávací studie; nedostalo se jim však konkrétní odpovědi na to, jaké kroky plánuje provést krajský úřad, aby měl do poloviny roku 2005 definitivně jasno, kudy trasa rychlostní komunikace povede a nebyly jim ani předány požadované kopie písemností, které dokládají tento plán. Žalobkyně se proti uvedenému rozhodnutí odvolala, ovšem hejtmán Jihomoravského kraje – odvolací orgán o odvolání žalobkyně nerozhodl, resp. nevydal o tomto opravném prostředku žádné rozhodnutí. V důsledku tohoto postupu nastala fikce vydání rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu potvrzeno - § 16 odst. 1 informačního zákona. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26.11.2008, č.j. 30 Ca 161/2008 – 74, obě citovaná rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť fiktivní rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí a reálné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vykazovalo závažné vady (viz také rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24.8.2007, č.j. 30 Ca 183/2005 – 34, posledně citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.6.2008, č.j. 7 As 62/2007 – 62).

[2] Dne 10.4.2009 byl žalobkyni doručen přípis ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 30.3.2009, č.j. JMK 40535/2009, kterým bylo reagováno na shora citovanou žádost o poskytnutí informace podle informačního zákona, přičemž k první části žádosti bylo žalobkyni sděleno, že název studie je „vyhledávací studie trasy silnice R 43 Boskovickou brázdou v úseku mezi Troubskem a Kuřimí“, tato studie byla žalobkyni poskytnuta na nosiči dat s informací, že předaná studie obsahuje ve složce A Průvodní zpráva – A 1 Doprava na stránkách 28 a 39 odhad stavebních nákladů a současně byla žalobkyni předána kopie titulní strany této studie; k bodu 2 žádosti bylo uvedeno, že „plánem“ Krajského úřadu Jihomoravského kraje bylo zpracování výše uvedené studie, která měla termín dokončení 31.5.2005; hejtmán Jihomoravského kraje vycházel ve článku z tohoto daného termínu, proto je v článku uvedeno – cit.: „... do poloviny tohoto roku...“; dokumentem, který dokládá tento plán je tedy samotná „Vyhledávací studie trasy silnice R 43 Boskovickou brázdou v úseku mezi Troubskem a Kuřimí“, která byla žalobkyni poskytnuta na nosiči dat v příloze. Proti uvedenému postupu, resp. sdělení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, podala žalobkyně dne 11.4.2009 odvolání, v němž m.j. namítala, že poskytnutá studie sice obsahuje dvě tabulky, které ukazují rozdílné ceny, ale tyto tabulky neobsahují souměřitelné údaje. Studie tedy nemůže být odpovědí na žádost o informaci; i radní Jihomoravského kraje Ing. arch. P., po dokončení studie, sama v tisku dementovala dezinformace, které se objevily v tisku v dané věci a uvedla, že Jihomoravský kraj uznal chybu v podkladech, bohužel došlo k dezinformaci, kdy zpracovatel studie nepočítal u bystrcké trasy s doplňkovými parametry; při posuzování rozsahu stavby na stejných úrovních by obě ceny byly srovnatelné.

II.

Shrnutí argumentů obsažených v napadeném rozhodnutí žalovaného

[3] Na uvedené odvolání reagoval hejtmán Jihomoravského kraje přípisem ze dne 22.5.2009, č.j. JMK 53543/2009, v němž je uvedeno, že po posouzení obsahu odvolání dospěl Krajský úřad Jihomoravského kraje k závěru, že se nejedná o odvolání, nýbrž o stížnost na postup ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje při vyřízení žádosti o poskytnutí

informace. Hejtman Jihomoravského kraje prošetřil postup ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje a zjistil, že žalobkyni byla předána informace o názvu studie – jednalo se o „Vyhledávací studii trasy silnice R 43 Boskovickou brázdou v úseku mezi Troubskem a Kuřimí“, zároveň byla poskytnuta tato studie na nosiči dat a byla předána kopie titulní strany studie a sděleno, ve které části uvedeného dokumentu je odhad stavebních nákladů. Žalobkyni tedy byly předány všechny relevantní informace, a to v souladu s požadavkem formulovaným v žádosti o informace. Pozdější kroky Ing. arch. P. nemohou mít vliv na situaci v okamžiku podání žádosti o informace a s předmětem žádosti, resp. se způsobem jejího vyřízení, nijak nesouvisí. Žalobkyně neuvedla žádné důvody, proč by uvedená studie neměla být jí požadovanou informací. Vysvětlení obsažené ve sdělení ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 30.3.2009, č.j. JMK 40535/2009, je dostatečné a odpovídající předmětu žádosti; v postupu ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje neshledal hejtman Jihomoravského kraje žádné pochybení.

III. Žalobní argumentace

[4] Žalobkyně vychází z názoru, že povinný subjekt vydal částečné fiktivní rozhodnutí o odepření informace, neboť v zákonné lhůtě pro vyřízení žádosti neposkytl informace, či nevydal rozhodnutí o odepření informace, přičemž sdělením ze dne 30.3.2009, č.j. JMK 40535/2009, byla informace poskytnuta pouze částečně, o zbytku žádosti nebylo nijak rozhodnuto. Žalobkyně proti tomuto částečnému fiktivnímu rozhodnutí o odepření informace podala odvolání, zaslaná studie není odpovědí na žádost o informaci, tato obsahuje dvě tabulky, které neobsahují souměřitelné údaje, nelze ze studie dovodit, která varianta trasy je levnější. Povinný subjekt neposkytl informaci – tedy název studie, která by dokládala, že varianta Boskovickou brázdou není levnější, než brněnskou městskou částí Bystrc. V bodu 2 žádosti požadovaná informace nebyla poskytnuta rovněž. Žalovaný porušil právo žalobkyně na svobodný přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod a podle §§ 4 a 14 odst. 3 písm. c) informačního zákona. Žalovaný nesprávně posoudil podání žalobkyně označené jako odvolání proti postupu při vyřizování žádosti o informace jako stížnost, úvaha žalovaného, který svůj postup opřel o rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15.2.2007, č.j. 22 Ca 258/2005 (podle něhož se zákonná fikce o vydání rozhodnutí o odepření informace může uplatnit pouze jednou, neboť zákon váže počátek lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informací na doručení žádosti povinnému subjektu) je vadnou. V dané věci se nejedná o identickou situaci, v níž by bylo možné aplikovat závěry citovaného rozsudku. Žalobkyně poukázala na odlišný právní názor obsažený v rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 28.2.2007, sp. zn. 11 Ca 162/2005 a Krajského soudu v Praze ze dne 13.9.2005, č.j. 44 Ca 24/2005 – 22. Použitý postup povinného subjektu je nesprávný a nezákonný, fakticky odňal žalobkyni možnost podat řádný opravný prostředek proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Právo na podání řádného opravného prostředku proti rozhodnutí je zahrnuto v právu na spravedlivý proces; jednou ze základních zásad správního řízení je zásada dvouinstančnosti. Žalobkyně by se nemohla domáhat soudní ochrany, neboť podle § 5 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění platném pro projednávanou věc – dále jen „s.ř.s.“ je možno se domáhat ochrany ve správním soudnictví po vyčerpání řádných opravných prostředků. Napadené rozhodnutí žalovaného vykazuje vážné vady, neboť zcela zásadním způsobem odporuje ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu ve znění platném pro projednávanou věc – dále jen „správní řád“, zcela mu chybí označení účastníků, ve výrokové části nejsou uvedena právní ustanovení, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno a chybí jakékoliv poučení účastníků. Žalovaný měl vydat takové rozhodnutí, ve kterém by částečně informaci poskytl a částečně její poskytnutí odepřel, proti čemuž by se

mohla žalobkyně odvolat ve správním řízení. Vyjmutí z režimu informačního zákona je nesprávné. Navíc povinným subjektem byl zaslán dokument, který v době podání žádosti o informace neexistoval, tuto studii nemohl mít žalovaný k dispozici před 17.3.2005, kdy dal médiím informaci o tom, že jedna z variant nebude levnější. Z tohoto důvodu se nemůže v daném případě jednat o požadovanou informaci.

IV.

Stanovisko žalovaného

[5] V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval skutkovou a právní argumentaci, jak je použita v jeho žalobou napadeném rozhodnutí. Dále především doplnil, že v dané věci nevydal a ani neměl vydat správní rozhodnutí, žaloba je proto nedůvodná. K námitce, že podání bylo žalovaným posouzeno podle interního normativního aktu žalovaný uvedl, že Pravidla pro přijímání a vyřizování stížností, schválené Radou Jihomoravského kraje, jsou interním normativním aktem, ovšem předmětné podání žalobce nebylo podle těchto pravidel posuzováno, nýbrž bylo podle nich vyřizováno až poté, co bylo posouzeno v souladu s platným právem. Překvalifikování předmětného podání je možné a předpokládá jej správní řád v ust. § 37 odst. 1. Žalovaný dále poukazoval na sdělení Ministerstva vnitra České republiky žalobkyni ze dne 9.7.2009, č.j. MV-40541-6/ODK-2009, vydaný k žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti týkající se způsobu vyřízení jeho shora citovaného podání. Žalovaný již od počátku netvrdil, že měl případnou studii k dispozici před 17.3.2009, tedy že by ji měl kompletní. Studie tohoto typu se obvykle skládají z více samostatných částí, tzv. etap, které je nezbytné zpracovávat postupně. Pokud se opakovaně objevuje datum 31.5.2005, případně „polovina roku 2005“, pak je tím myšleno předání kompletní studie zpracovatelem zadavateli. V tomto případě se jednalo o předání druhé části nebo etapy, kterou byla předmětná studie zkompleťována, přičemž první část této studie byla na Krajský úřad Jihomoravského kraje zpracovatelem předána již 9.12.2004. V průběhu zpracování studie se konala jednání, kterých se zúčastnil zpracovatel studie i její zadavatel. Z těchto jednání nebyl vyhotoven písemný záznam. Zpracovatel na těchto jednáních v období před 17.3.2005 neformálně prezentoval předběžné výsledky, nebo spíše kvalifikované odhady, podle kterých varianta trasy R 43 přes Bystrc byla odhadována jako ekonomičtější, než varianta Boskovickou brázdou. Tuto informaci následně hejtman použil v médiích. Žalovaný tak poskytl žalobkyni veškeré existující informace, které byly požadovány. Žalovaný není schopen poskytnout žalobkyni žádné jiné nebo další informace, než ty, které byly poskytnuty. Žalovaný dává přednost výkladu, podle něhož se zákonná fikce po vydání rozhodnutí o odepření informace může uplatnit pouze jednou, protože zákon váže počátek lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informací na doručení žádosti povinnému subjektu.

V.

Právní hodnocení soudu

[6] Z obsahu správního spisu vyplývá, že shora citovaná žádost podle informačního zákona byla přijata na podatelně Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 31.3.2005. Žadatelé se v žádosti domáhali poskytnutí informací, předání názvu studie citované hejtmanem Jihomoravského kraje v článku uveřejněném Deníkem Rovnost 17.3.2005, nazvaném „Odpůrci R 43 v Boskovické brázdě se sešli s hejtmanem“, podle které varianta vedení R 43 Boskovickou brázdou nebude levnější, než vedení přes brněnskou městskou část Bystrc, dále se požadovali předání kopie titulní strany této studie a kopii těch stran studie, které výše citované tvrzení hejtmana dokládají, resp. se vyjadřují k ceně tras pro R 43; dále žadatelé požadovali písemnou informaci, jaké kroky plánuje Krajský úřad Jihomoravského

kraje provést, aby podle tvrzení hejtmána Jihomoravského kraje „... měl do poloviny tohoto roku definitivní jasno, kudy trasa rychlostní komunikace R 43 povede...“; žádali též o předání kopií dokumentů, které tento plán dokládají. Jak vyplývá ze shora již konstatovaného, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26.11.2008, č.j. 30 C a 161/2008 – 74, byla soudem pro vady řízení zrušena obě správní rozhodnutí, vydaná ve věci předmětné žádosti o informace, tj. rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 14.4.2005, č.j. JMK 13665/2005 a rozhodnutí hejtmána Jihomoravského kraje o odvolání žalobkyně ze dne 1.5.2005; věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení se závazným právním názorem, spočívajícím v konstatování, že prvostupňové správní rozhodnutí nemělo náležitosti pro rozhodnutí vymezené v ust. § 15 odst. 2 informačního zákona, přičemž absence základních náležitostí rozhodnutí způsobila závažné procesní vady, pro které bylo soudem zrušeno. Následně žalovaný na odvolání žalobkyně proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí nereagoval, v důsledku čehož nastala fikce vydání rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno. Fiktivní rozhodnutí je pro faktickou absenci formy obsahu zcela nepřezkoumatelné, co do důvodů pro jeho vydání, zdejší soud proto zrušil i druhostupňové fiktivní rozhodnutí žalovaného.

[7] Krajský úřad Jihomoravského kraje poté následně zaslal žalobkyni a Ing. L. M. sdělení ze dne 30.3.2009, č.j. JMK 40535/2009, v němž m.j. uvedl, že k žádosti o informaci sděluje název studie, tj. „Vyhledávací studie trasy silnice R 43 Boskovickou brázdou v úseku mezi Troubskem a Kuřimí“, dále sdělil, že „plánem“ Krajského úřadu Jihomoravského kraje bylo zpracování výše uvedené studie, která měla termín dokončení dne 31.5.2005; hejtmán vycházel v článku z tohoto daného termínu, proto je v článku uvedeno – cit.: „... do poloviny tohoto roku...“; dokumentem, který dokládá tento plán je samotná „vyhledávací studie trasy silnice R 43 Boskovickou brázdou v úseku mezi Troubskem a Kuřimí“. Přílohou tohoto sdělení byla citovaná vyhledávací studie na elektronickém nosiči dat, včetně kopie titulní strany této studie. Žalobkyně podáním ze dne 11.4.2009, které bylo nazváno jako odvolání, reagovala na uvedené sdělení, a to z důvodu, že povinný subjekt nevyhověl v zákonné lhůtě plně žádosti o informace, žalobkyně argumentovala, že předmětná studie sice obsahuje dvě tabulky, které ukazují rozdílné ceny, ale tabulky neobsahují souměřitelné údaje, proto studie nemůže být odpovědí na žádost o informaci. Žalobkyně dále namítala, že i radní Jihomoravského kraje Ing. arch. P. po dokončení studie sama v tisku dementovala dezinformace, které se v dané věci v tisku objevily.

[8] Pokud jde o charakter uvedeného sdělení – přípisu ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje, uvádí k němu soud následující hodnocení. Žadatelé o informace nepovažovali citovaný přípis – sdělení ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje za podanou informaci a proti sdělení – přípisu, resp. postupu žalovaného podali odvolání s příslušnou argumentací. Žalobkyně dovozuje, že uvedeným postupem žalovaného došlo k částečnému fiktivnímu rozhodnutí o odepření informace. Pro následující úvahy jsou rozhodující tato ustanovení zákona o informacích:

[9] Podle čl. II „Přechodného ustanovení“ zákona č. 61/2006 Sb., kterým se mění zákon o informacích, platí, že pro vyřízení žádosti, které povinný subjekt obdržel přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy.

[10] Podle ust. § 15 odst. 1 věta první zákona o informacích, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti nevyhoví, vydá o tom ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí s výjimkou případů, kdy se žádost odloží podle § 14 odst. 2 nebo podle § 14 odst. 3 písm. b).

[11] Podle ust. § 15 odst. 2 zákona o informacích rozhodnutí musí obsahovat označení povinného subjektu, číslo jednací a datum vydání rozhodnutí, označení příjemce rozhodnutí, výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno, odůvodnění každého omezení práva na informace, poučení o místu, době a formě podání opravného prostředku, vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka povinného subjektu s uvedením jména, příjmení a funkce.

[12] Podle ust. § 15 odst. 4 zákona o informacích, jestliže orgán ve lhůtě pro vyřízení žádosti neposkytl informace, či nevydal rozhodnutí podle § 15 odst. 1, má se zato, že vydal rozhodnutí, kterým informace odepřel. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne, kdy uplynula lhůta pro vyřízení žádosti.

[13] Podle ust. § 16 odst. 1 věta první zákona o informacích proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů od doručení rozhodnutí, nebo od marného uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti v případě uvedeném v § 15 odst. 4.

[14] Podle ust. § 16 odst. 3 zákona o informacích odvolací orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů od předložení odvolání povinným subjektem. Jestliže v uvedené lhůtě o odvolání nerozhodl, má se zato, že vydal rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a napadené rozhodnutí zamítl; za den doručení tohoto rozhodnutí se považuje den následující pro uplynutí lhůty pro vyřízení odvolání.

[15] Podle ust. § 16 odst. 6 zákona o informacích rozhodnutí o odmítnutí žádosti je přezkoumatelné soudem podle zvláštního zákona.

[16] Jak bylo již opakovaně judikováno soudy rozhodujícími ve správním soudnictví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.4.2008, č.j. 2 As 71/2007 – 56, přístupný na www.nssoud.cz) účelem institutu fiktivního rozhodnutí podle zákona o informacích zjevně bylo zamezit tomu, aby subjekty povinné poskytovat informace zůstávaly pasivními a na podané žádosti o informace nereagovaly vůbec, či s prodlevami. Pro případ takové pasivity či zdržování vedoucí k zastarávání a tedy i znehodnocování požadované informace platila fikce, že pokud v zákonné 15denní lhůtě nerozhodnou, bude se na ně hledět, jakoby rozhodly negativně, a to fiktivním rozhodnutím, které je ze své povahy nepřezkoumatelné. Při výkladu a aplikaci institutu fiktivního rozhodnutí nelze zapomínat na to, že se jednalo o jakési ultima ratio o nástroj, který měl nastoupit teprve tehdy, kdy povinný subjekt zůstává skutečně pasivním. V nyní projednávané věci tomu však tak nebylo, Krajský úřad Jihomoravského kraje na žádost žalobkyně reagoval výše citovaným sdělením - přípisem č.j. JMK 40535/2009 ze dne 30.3.2009. Žalobkyně považuje uvedené sdělení za částečné odmítnutí žádosti o informaci. Podle názoru Nejvyššího správního soudu, vysloveném ve shora již citovaném rozsudku č.j. 2 As 71/2007 – 56 z 2.4.2008, s nímž se Krajský soud v Brně ztotožňuje, je nutno při úzce nastavených podmínkách pro podání odvolání (viz citované části ust. § 16 zákona o informacích) nutno trvat na tom, že každé rozhodnutí, které je napadeno odvoláním, bylo rozhodnutím o odmítnutí, neboť opačný přístup by fakticky mohl žadatele zbavit ve vztahu k rozhodnutím formálně vyhovujícím, fakticky však odmítajícím, práva na odvolání vůbec. Krajský soud v Brně přitom uvedené sdělení - přípis hodnotí jako reálné, materiální rozhodnutí, neboť jím povinný subjekt reagoval na žádost o informace, ovšem nikoliv v rozsahu, který by žadatele uspokojil (viz odvolání žalobkyně a Ing. L. M. z 11.4.2009 proti postupu, resp. proti sdělení ředitele Krajského úřadu

Jihomoravského kraje). Uvedené sdělení tedy není pouhým neformálním přípisem, ale „materiálním rozhodnutím“, uvedený přípis – sdělení nemá náležitosti vyžadované pro rozhodnutí tohoto typu ve smyslu shora citovaného ust. § 15 odst. 2 zákona o informacích, neboť neobsahuje výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno a poučení o místu, době a formě podání opravného prostředku; absence těchto základních náležitostí rozhodnutí způsobuje závažné procesní vady tohoto reálného rozhodnutí, přičemž je nutné, aby pro tyto vady bylo soudem zrušeno.

[17] Žalovaný jakožto odvolací orgán ve smyslu ust. § 16 odst. 2 zákona o informacích byl povinen v zákonem stanovené lhůtě o odvolání žadatelů rozhodnout. Odvolání žalobců ze dne 11.4.2009 bylo podáno včas, prvostupňové správní rozhodnutí bylo žadatelům doručeno dne 10.4.2009, neobsahovalo poučení o možnosti odvolání proti tomuto rozhodnutí; v případě chybějícího poučení o odvolání lze odvolání podat v případě, že nebylo vydáno opravné usnesení ve lhůtě do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (viz ust. § 83 odst. 2 správního řádu). Odvolání žadatelů Krajský úřad Jihomoravského kraje obdržel dne 29.5.2009. O odvolání žadatelů bylo žalovaným rozhodnuto ve lhůtě do 15 dnů od předložení odvolání povinným subjektem. Podle obsahu správního spisu nejméně do data 11.5.2009 nebylo odvolání žadatelů předloženo žalovanému (viz sdělení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru kontrolního a právního ze dne 11.5.2009, č.j. JMK 65556/2009 „Oznámení o prodloužení lhůty pro vyřízení stížnosti“). Dne 22.5.2009 žalovaný vydal žalobou napadené sdělení – přípis, které lze obdobně jako prvostupňové správní rozhodnutí považovat za materiální rozhodnutí o odvolání žalobců, neboť jím subjekt nejbližšího stupně nadřízený povinnému subjektu reagoval konečným způsobem na odvolání žadatelů. Nedošlo tedy k situaci, kdy by odvolací orgán zůstal skutečně pasivní, což by mělo za následek fikci vydání odvolacího rozhodnutí ve smyslu ust. § 16 odst. 3 věta druhá zákona o informacích. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného však nemůže obdobně jako prvostupňové správní rozhodnutí obstát, neboť neobsahuje zákonem vyžadované základní náležitosti a navíc ani nereaguje na všechny odvolací námítky žadatelů. Napadené rozhodnutí žalovaného je také fakticky rozhodnutím, kterým bylo odvolání žadatelů proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí zamítnuto a toto rozhodnutí bylo fakticky potvrzeno; přitom platí, jak shora již uvedeno, že prvostupňové správní rozhodnutí vykazuje závažné vady. Nesprávná je rovněž úvaha žalovaného o posouzení odvolání žadatelů jako stížnosti na postup ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje, neboť jak již uvedeno, jednalo se o odvolání žadatelů do prvostupňového správního rozhodnutí. Pokud jde o náležitosti rozhodnutí o odvolání, ust. § 16 zákona o informacích tyto náležitosti výslovně neuvádí, platí tedy, že rozhodnutí musí obsahovat náležitosti stanovené v § 68 správního řádu (podle ust. § 20 zákona o informacích pokud tento zákon nestanoví jinak, vztahuje se na počítání lhůt a nařízení podle §§ 15 a 16 právní řád, s výjimkou ustanovení o obnově řízení a o přezkoumávání rozhodnutí mimo odvolací řízení). Ve smyslu ust. § 68 správního řádu musí pak rozhodnutí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků; v dané věci absenteje každá z těchto citovaných náležitostí, přičemž absence těchto základních náležitostí rozhodnutí o odvolání způsobuje závažné procesní vady, pro něž Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného zrušil (ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).

[18] V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, vysloveným ve zrušujícím rozsudku, napraví nebo zajistí napravení shora vytčených vad (viz ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

VI. Náklady řízení

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci plně úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, neboť současně neshledal existenci důvodů, které by měly vést byť i jen k částečnému nepřiznání těchto nákladů. Náhrada nákladů řízení se sestává z odměny za 2 úkony právní služby ve výši 2 100,- Kč za jeden úkon (§ 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. převzetí a příprava zastoupení a seps žaloby). K náhradě nákladů byla připočtena náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 posledně citované vyhlášky a náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 29.9.2011

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu